

Tisková zpráva

Morálka politiků očima veřejnosti – únor/březen 2023

- ⊙ Polovina (50 %) dotázaných si myslí, že morálka politiků by měla být posuzována přísněji než u ostatních, necelá polovina (47 %) věří, že by měla být posuzována stejně, a pouze 2 % soudí, že mírněji.
- ⊙ Od posledního šetření z roku 2020 výrazně poklesl (o 10 procentních bodů) podíl těch, kteří by politiky posuzovali přísněji než ostatní, a naopak o 12 procentních bodů vzrostl podíl občanů, podle kterých platí pro morálku politiků stejná pravidla jako pro všechny ostatní.
- ⊙ Více než polovina (54 %) dotázaných si myslí, že při posuzování morálky politiků je třeba vzít v úvahu jen oblast politiky, 45 % uvádí, že je třeba vzít v úvahu i jejich soukromý život. Poprvé za celou dobu sledování tak převážil u české veřejnosti názor, že hodnocení morálky politika má zahrnovat jen výkon jeho funkce.
- ⊙ Necelých devět desetin oslovených souhlasilo s tím, že o problémech, sporech a aférách je třeba informovat, protože politici potřebují kontrolu veřejnosti (89 %), že je často těžké se v těchto sporech a aférách vyznat (86 %) a že se spousta vážných problémů a afér zatajuje (85 % občanů).
- ⊙ Necelé dvě třetiny (63 %) českých občanů zastávají názor, že o to, co si myslí obyčejní lidé, se zajímá jen menšina politiků, a další více než desetina (12 %) uvedla, že se nikdo ze zvolených politiků o názory veřejnosti nezajímá. Naopak tomu, že se o názory obyčejných lidí politici zajímají, věří více než pětina (21 %) českých občanů, ale pouze 1 % lidí se domnívá, že se o jejich názory zajímají všichni zvolení politici.

Zpracovala:
Naděžda Čadová
Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.
Tel.: 210 310 588; E-mail: nadezda.cadova@soc.cas.cz

⊙ Ve výzkumu CVVM realizovaném v únoru a v březnu 2023 jsme se mimo jiné zaměřili na hodnocení morálky politiků českou veřejností. Konkrétně jsme zjišťovali názory občanů na to, jak přísně by měla být posuzována morálka politiků¹ a podle jakých kritérií by mělo být hodnoceno jejich jednání². Podrobněji byly rovněž zjišťovány postoje českých občanů ke sporům, problémům a aférám, které se objevují v našem politickém a veřejném životě. V tomto případě byl respondentům předložen seznam výroků, s nimiž dotázaní vyjadřovali souhlas, respektive nesouhlas³.

Polovina (50 %) dotázaných si myslí, že morálka politiků má být posuzována přísněji než u ostatních, protože v politice mají být jen ti nejlepší. Jen o málo menší podíl občanů (47 %) se domníval, že pro politiky platí stejná morálka jako pro všechny ostatní. Pouze 2 % oslovených odpověděla, že politici se často dostávají do obtížných situací a lidé by jim měli leccos odpustit. Zbylé 1 % dotázaných nemělo na položenou otázku jasný názor a zvolilo možnost „nevím“. Názorný přehled výsledků v časovém srovnání přináší graf 1.

V názorech veřejnosti na posuzování morálky politiků docházelo v minulých letech jen k drobným výkyvům. Výzkum z roku 2018 přinesl poprvé za celé sledované období výrazný (statisticky významný) názorový posun, když o 7 procentních bodů poklesl podíl těch, podle kterých by měla být morálka politiků posuzována přísněji. Výzkum z roku

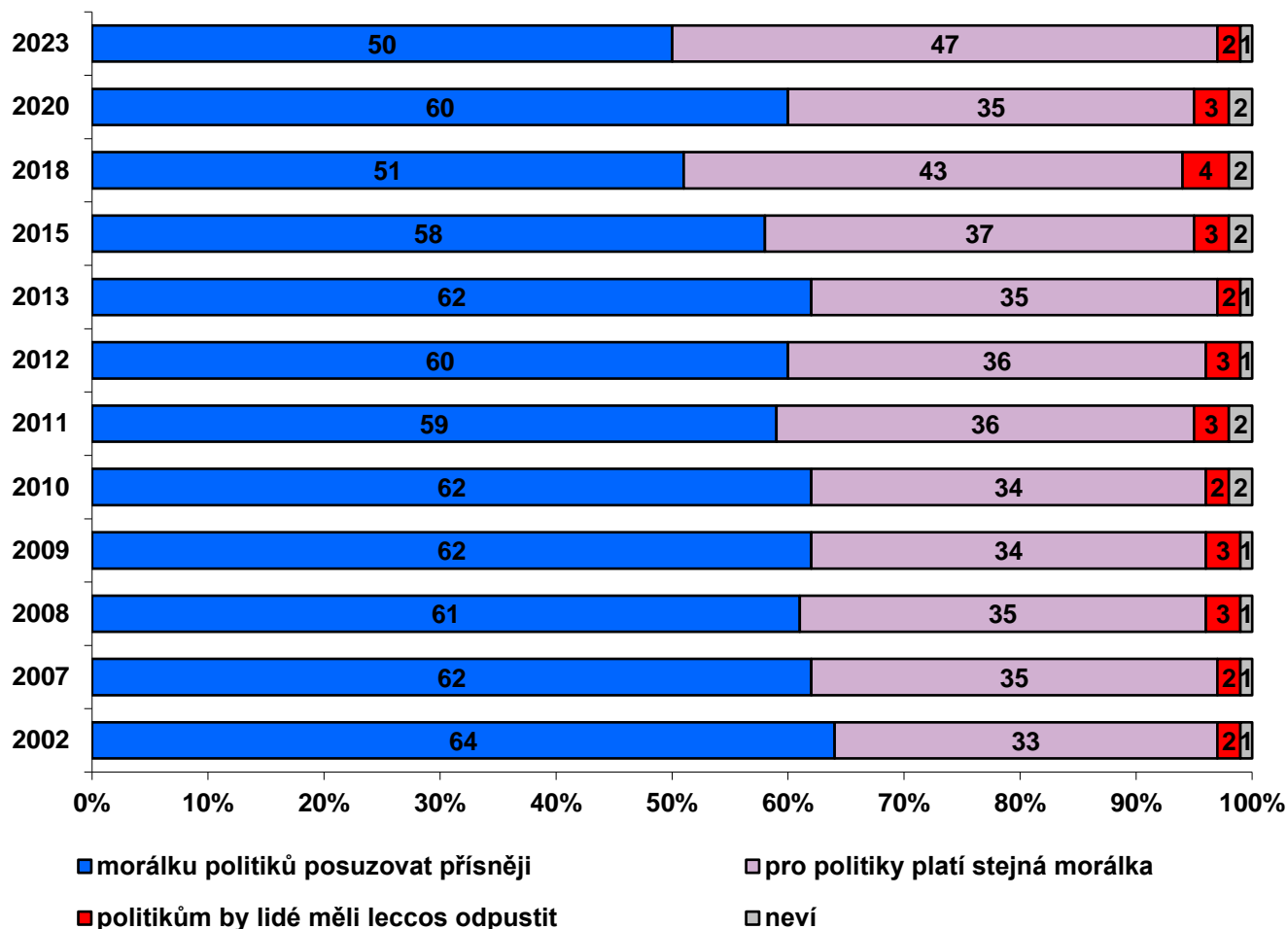
¹ Znění otázky: „Přečtu Vám rozhovor tří lidí o tom, jaká by měla být morálka našich politiků. Který z těchto názorů je Vám nejbližší? První říká: Morálka politiků má být posuzována přísněji než u ostatních, protože v politice mají být jen ti nejlepší. Druhý říká: Pro politiky platí stejná morálka jako pro všechny ostatní. Třetí říká: Politici se často dostávají do obtížných situací a lidé by jim měli leccos odpustit.“

² Znění otázky: „Domníváte se, že politici by měli být hodnoceni pouze podle toho, jak jednají ve své profesi, nebo i podle jejich soukromého života?“

³ Znění otázky: „V našem politickém a veřejném životě se objevují různé spory, problémy a aféry. Souhlasíte, nebo nesouhlasíte s tím, že a) patří k životu, vyskytují se i v jiných demokraciích, b) že nám tyto spory a aféry dělají ostudu před světem, c) že je třeba aby se o nich informovalo, protože politici potřebují kontrolu veřejnosti, d) že při nich jde hlavně o vyřizování osobních účtů, e) že je často těžké se v nich vyznat, f) že jde hlavně o vyřešení věcných problémů, g) že spousta vážných problémů a afér se zatajuje, h) že problémy nafukují novináři, i) že nemají žádný účinek, ničeho se nedosáhne a vše zůstane při starém?“

2020 ale znamenal návrat k názorovému rozložení z let 2007 až 2015. Aktuální výzkum je pak dalším výrazným obratem, když podíl těch, kteří by morálku politiků posuzovali přísněji, poklesl o 10 procentních bodů, a naopak o 12 procentních bodů vzrostl podíl občanů, podle kterých platí pro morálku politiků stejná pravidla jako pro všechny ostatní. Aktuální rozložení názorů veřejnosti na tuto otázku se tak blíží tomu z roku 2018, ale poprvé za celou dobu sledování jsou podíly zastánců výroku, že morálka politiků má být posuzována přísněji, a těch, kteří by ji posuzovali stejně jako u ostatních, statisticky vyrovnané.

Graf 1: Jak by měla být posuzována morálka politiků?

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost.

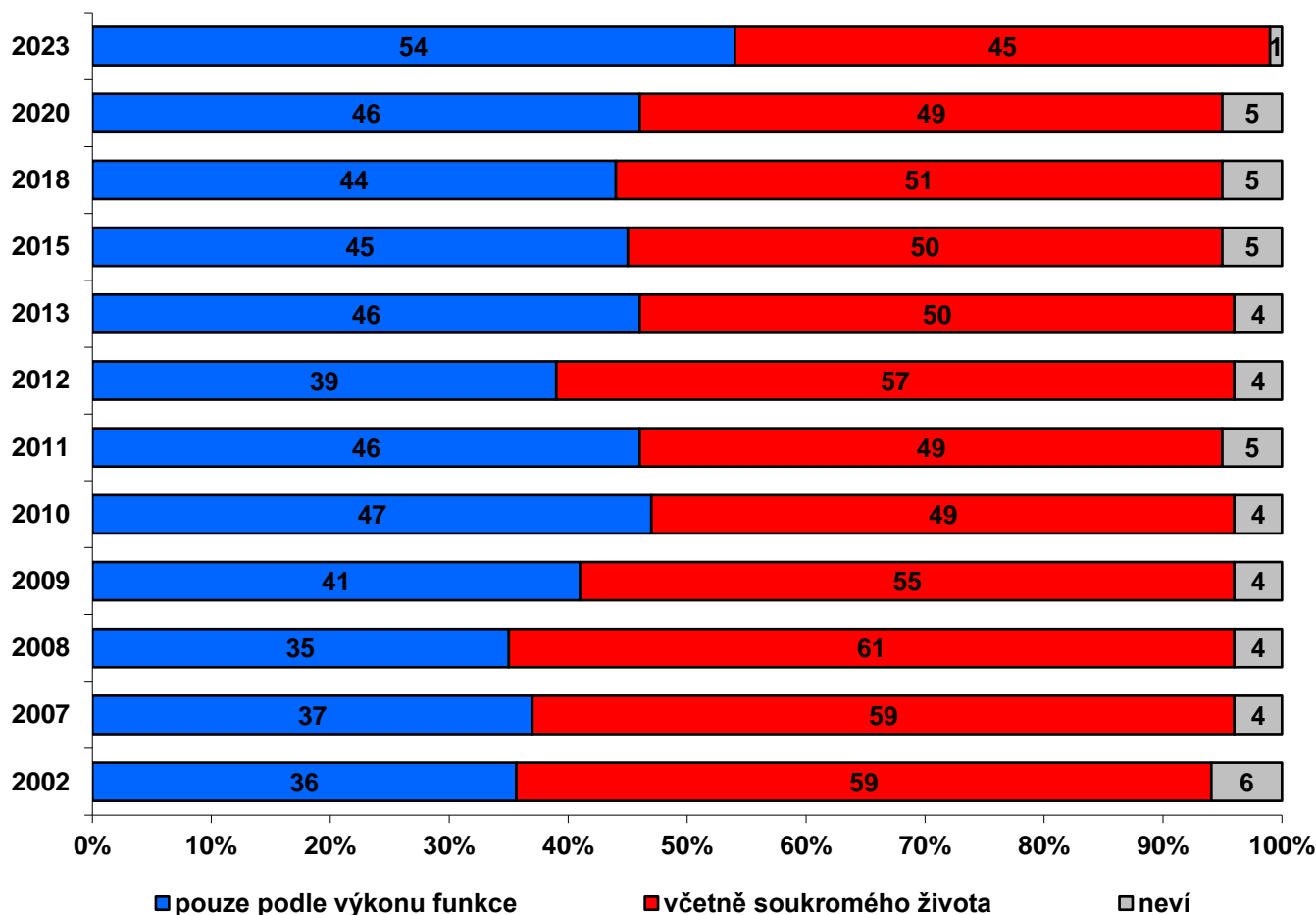
Názor na posuzování morálky politiků se nijak neliší podle pohlaví, věku ani vzdělání či životní úrovně. Roli zde překvapivě nehraje ani politická orientace nebo kandidát, pro kterého respondent v lednu 2023 hlasoval v druhém kole prezidentských voleb.

Četnosti odpovědí na otázku, zda by mělo být jednání politiků hodnoceno pouze podle výkonu veřejné funkce nebo zda by mělo zahrnovat i soukromý život přináší graf 2 (také v časovém porovnání). Více než polovina dotázaných (54 %) se přiklonila k názoru, že posuzování morálky politiků má vycházet pouze z jejich jednání v politice. Opačný názor, tedy že posuzování morálky politiků má zahrnovat i jejich soukromý život, vyslovilo 45 % respondentů.

V porovnání se všemi výzkumy realizovanými v období let 2003 až 2020 došlo k významnému obratu, neboť poprvé za celou dobu sledování převážil u české veřejnosti názor, že hodnocení morálky politika má zahrnovat jen výkon jeho funkce. Ve všech předchozích letech převažoval názor opačný, tedy že hodnocení má zahrnovat i soukromý život, případně byly tábory zastánců těchto názorů statisticky srovnatelné (v letech 2010, 2011 a 2020). V porovnání s posledním výzkumem z roku 2020 vidíme nárůst podílu těch, kteří by při hodnocení morálky politika brali v úvahu jen

výkon jeho funkce, o 8 procentních bodů, a naopak pokles podílu těch, kteří by zahrnuli i jeho soukromý život, o 4 procentní body.

Graf 2: Podle jakých kritérií by mělo být posuzováno jednání politiků?

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost.

Významnější vliv pohlaví, věku, vzdělání, životní úrovně ani politické orientace na tuto otázku nebyl zjištěn. Naopak existuje vztah mezi oběma otázkami na hodnocení morálky politiků, když ti, kteří si myslí, že by měla být posuzována přísněji než u ostatních lidí, rovněž častěji vyjádřili názor, že by měl při hodnocení morálky hrát roli také soukromý život politika.

Všechny respondenty jsme dále požádali, aby vyjádřili svůj souhlas nebo nesouhlas s výroky, které se týkaly různých sporů, afér a problémů, které se objevují ve veřejném životě. Jak ukazuje tabulka 1, necelých devět desetin oslovených souhlasilo s tím, že o problémech, sporech a aférách je třeba informovat, protože politici potřebují kontrolu veřejnosti (souhlasí 89 % občanů, nesouhlasí 8 %), že je často těžké se v těchto sporech a aférách vyznat (souhlas 86 %, nesouhlas 12 %) a že se spousta vážných problémů a afér zatajuje (souhlasí 85 % občanů, nesouhlasí 11 %). Čtyři pětiny obyvatel naší země starší 15 let pak připouští, že i když nám tyto spory a aféry dělají ostudu před světem (souhlasí 81 %, nesouhlasí 16 %), tak patří k životu a vyskytují se i v jiných demokraciích (souhlasí 80 % občanů, nesouhlasí 14 %). O názorech občanů na politickou kulturu v naší zemi vypovídá jistě i to, že přibližně sedm desetin Čechů si myslí, že ve sporech a aférách, které se ve veřejném životě objevují, jde hlavně o vyřizování osobních účtů (souhlasí 71 %, nesouhlasí 22 %), a že problémy nafukují novináři (souhlasí 70 %, nesouhlasí 27 %). Přibližně dvě třetiny české veřejnosti se obávají, že tyto spory a aféry nemají žádný účinek, ničeho se nedosáhne a vše zůstane při

starém (souhlasí 66 %, nesouhlasí 29 %). Nejnižší podíl souhlasících pak získal výrok, že v těchto sporech a aférách jde především o vyřešení věcných sporů, se kterým souhlasila mírně nadpoloviční většina dotázaných (souhlasí 53 %, nesouhlasí 35 %).

Tabulka 1: Postoje českých občanů ke sporům, problémům a aférám, které se objevují v našem politickém a veřejném životě (v %)

	Rozhodně souhlasí	Spíše souhlasí	Spíše nesouhlasí	Rozhodně nesouhlasí	+/-
je třeba, aby se o nich informovalo, protože politici potřebují kontrolu veřejnosti	54	35	7	1	89/8
je často těžké se v nich vyznat	37	49	11	1	86/12
spousta vážných problémů a afér se zatajuje	42	43	10	1	85/11
tyto spory a aféry nám dělají ostudu před světem	38	43	14	2	81/16
patří k životu, vyskytují se i v jiných demokraciích	26	54	11	3	80/14
jde při nich hlavně o vyřizování osobních účtů	23	48	20	2	71/22
problémy nafukují novináři	30	40	23	4	70/27
nemají žádný účinek, ničeho se nedosáhne a vše zůstane při starém	18	48	25	4	66/29
jde hlavně o vyřešení věcných problémů	12	41	29	6	53/35

Poznámka: Dopočet do 100 % v řádcích tvoří odpovědi „nevím“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost, 31. 1. – 20. 3. 2023, 861 respondentů starších 15 let, osobní rozhovor.

Z hlediska srovnání s předchozím výzkumem realizovaným v březnu 2020 (viz grafy 3a až 3i) došlo k několika významným posunům. Dotázaní byli výrazně častěji přesvědčeni, že spory a aféry, které se ve veřejném životě objevují, nám dělají ostudu před světem (nárůst souhlasu o 9 procentních bodů, pokles nesouhlasu o 8 procentních bodů). Jedná se tak o návrat k hodnotám, které se objevovaly v letech 2005 až 2015, a naopak skeptičtějšímu pohledu než měla veřejnost v letech 2018 a 2020.

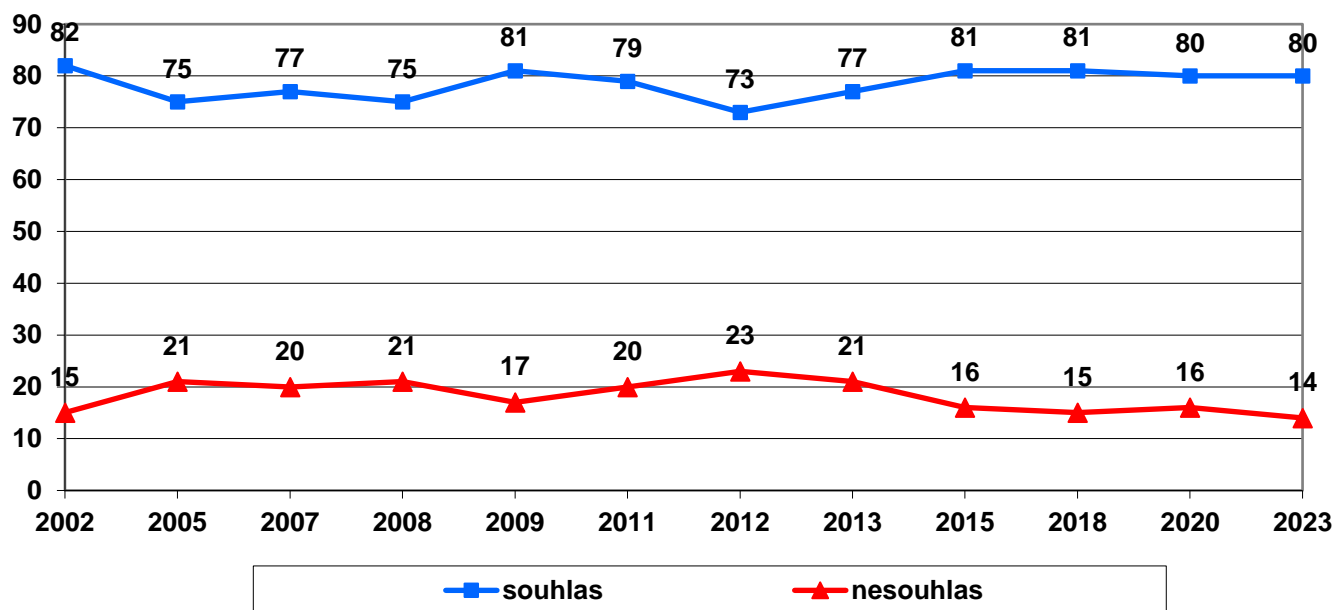
V porovnání s rokem 2020 česká veřejnost o něco častěji souhlasila, že v těchto sporech a aférách je někdy těžké se vyznat (nárůst podílu souhlasících o 6 procentních bodů) a že jsou někdy zatajovány (nárůst podílu souhlasících o 4 procentní body). Naopak v případě výroku, že tyto aféry nemají žádný účinek, ničeho se nedosáhne a vše zůstane při starém, narostl podíl nesouhlasících (o 6 procentních bodů). Obecně ale můžeme konstatovat, že pohled veřejnosti na tyto tři výroky je v čase poměrně stabilní.

V porovnání s posledním šetřením z března 2020 jsme dále zaznamenali nárůst podílu souhlasících s tím, že v případě těchto sporů jde především o vyřizování osobních účtů (nárůst podílu souhlasících o 6 procentních bodů), který tak zůstává vyšší, než byl v posledních 3 měřeních (2015, 2018 a 2020), a srovnatelný jako v letech 2011 až 2013.

Postoje k tomu, zda jde v těchto sporech a aférách především o řešení věcných problémů, se poměrně výrazně proměňovaly a aktuálně je o tom přesvědčeno nejvíce českých občanů od začátku měření, tj. od roku 2002. V období let 2002 až 2015 v případě tohoto výroky vždy převažoval nesouhlas nad souhlasem, přičemž svého minima souhlas dosáhl v roce 2005 (29 %), kdy jej vyjadřovalo o 24 procentních bodů méně lidí než nyní. Situace se obrátila v roce 2018, kdy souhlas poprvé převážil nad nesouhlasem, a tento obrat potvrdil i výzkum v roce 2020 a ten aktuální.

Výraznějšími turbulencemi pak prošlo i rozložení názorů ve vztahu k tvrzení, že problémy nafukují novináři. Souhlas s tímto tvrzením na počátku měření v roce 2002 vyslovilo 59 % dotázaných, pak souhlas poklesl a v letech 2005 až 2011 se pohyboval kolem hranice 55 %, následně v roce 2012 poklesl na vůbec nejnižší hodnotu těsně pod úroveň poloviny souhlasících (49 %). Od roku 2015 pak dochází k nárůstu podílu souhlasících až na nejvyšší hodnotu (73 %) zaznamenanou v roce 2020. Aktuální podíl souhlasících (70 %) je s rokem 2020 statisticky srovnatelný, došlo ale k nárůstu podílu nesouhlasících o 7 procentních bodů. Aktuální názorové rozložení je tak v tomto případě srovnatelné s lety 2015 a 2018.

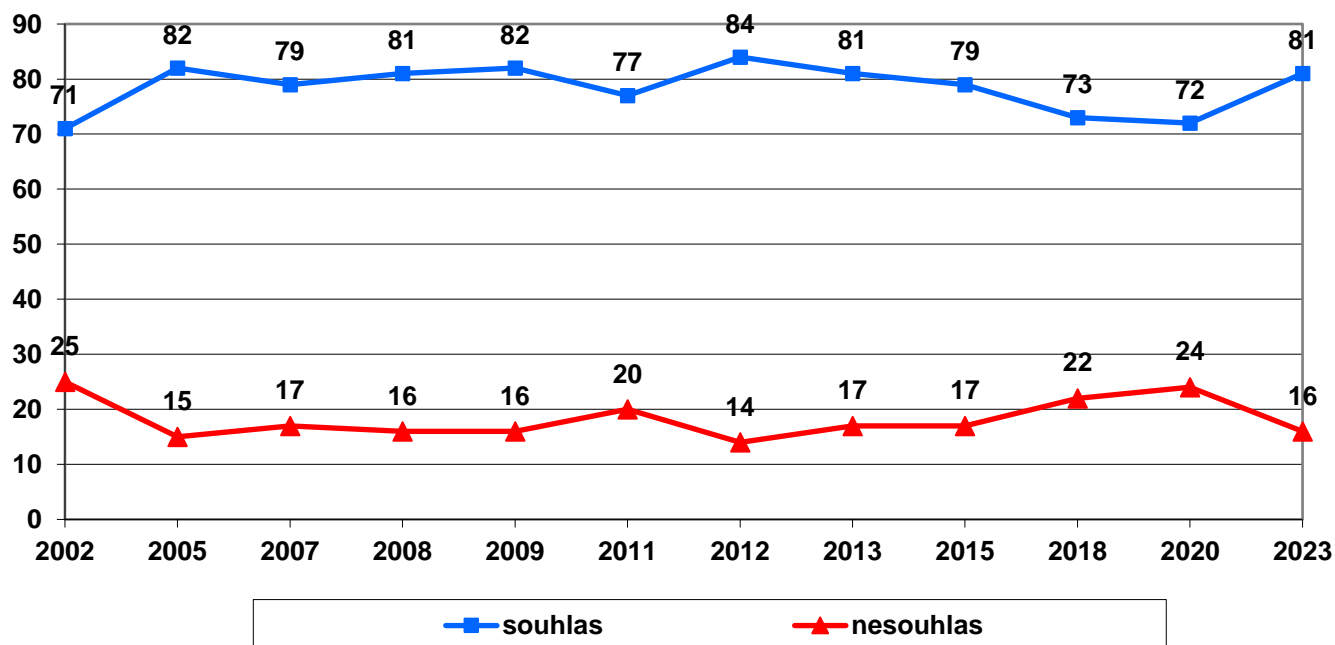
Graf 3a: Spory, problémy a aféry patří k životu, vyskytují se i v jiných demokraciích (%)

Pozn.: Dopočet do 100 % tvoří odpovědi „neví“, kategorie „souhlas“ zahrnuje součet podílů „rozhodně souhlasí“ a „spíše souhlasí“, kategorie „nesouhlas“ je součtem podílů „spíše nesouhlasí“ a „rozhodně nesouhlasí“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost.

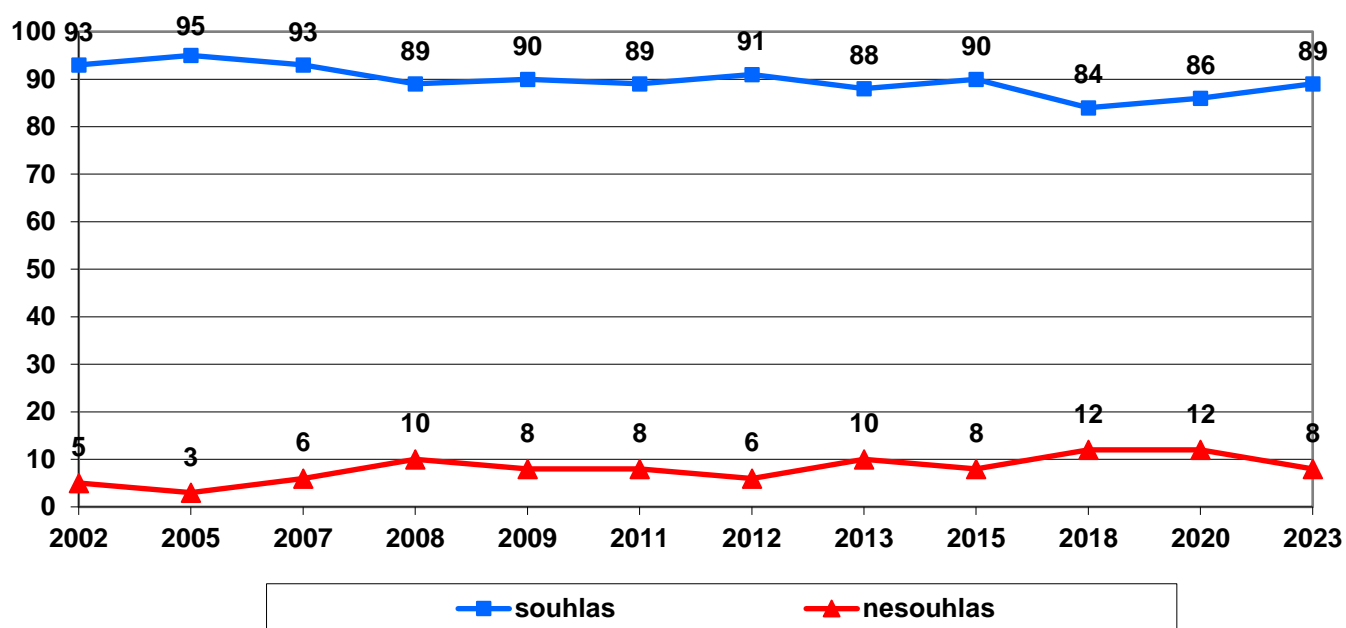
Graf 3b: Tyto spory a aféry nám dělají ostudu před světem (%)

Pozn.: Dopočet do 100 % tvoří odpovědi „neví“, kategorie „souhlas“ zahrnuje součet podílů „rozhodně souhlasí“ a „spíše souhlasí“, kategorie „nesouhlas“ je součtem podílů „spíše nesouhlasí“ a „rozhodně nesouhlasí“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost.

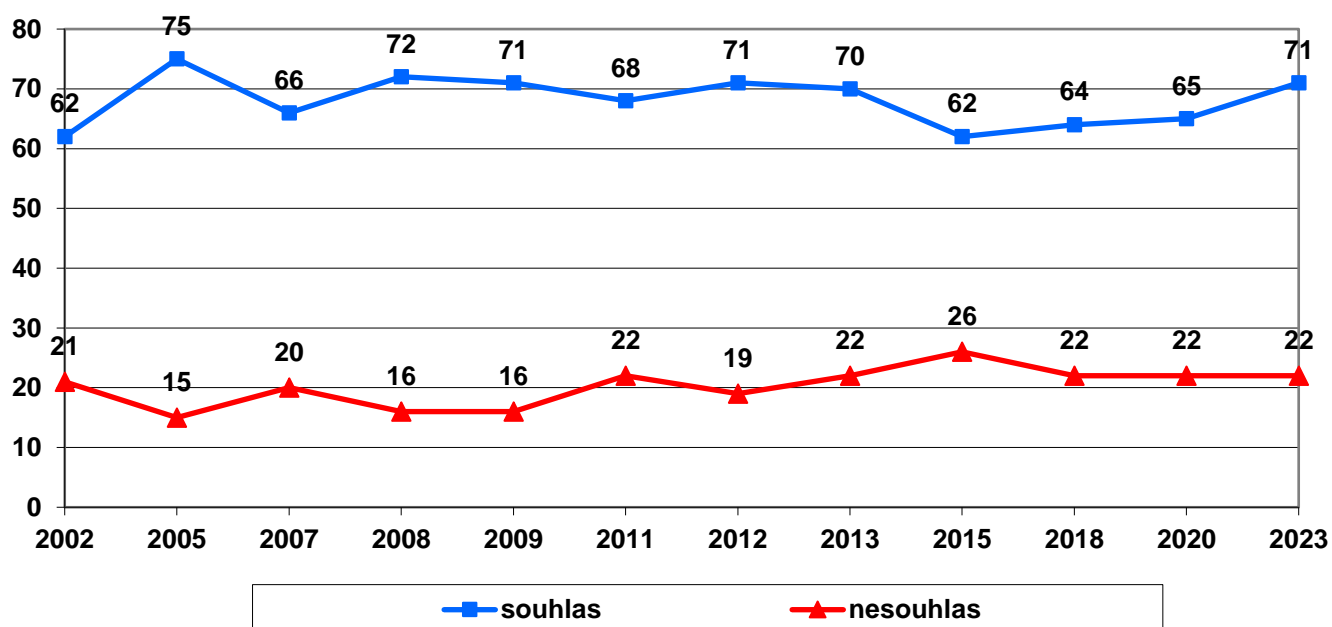
Graf 3c: Je třeba, aby se o nich informovalo, protože politici potřebují kontrolu veřejnosti (%)

Pozn.: Dopočet do 100 % tvoří odpovědi „neví“, kategorie „souhlas“ zahrnuje součet podílů „rozhodně souhlasí“ a „spíše souhlasí“, kategorie „nesouhlas“ je součtem podílů „spíše nesouhlasí“ a „rozhodně nesouhlasí“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost.

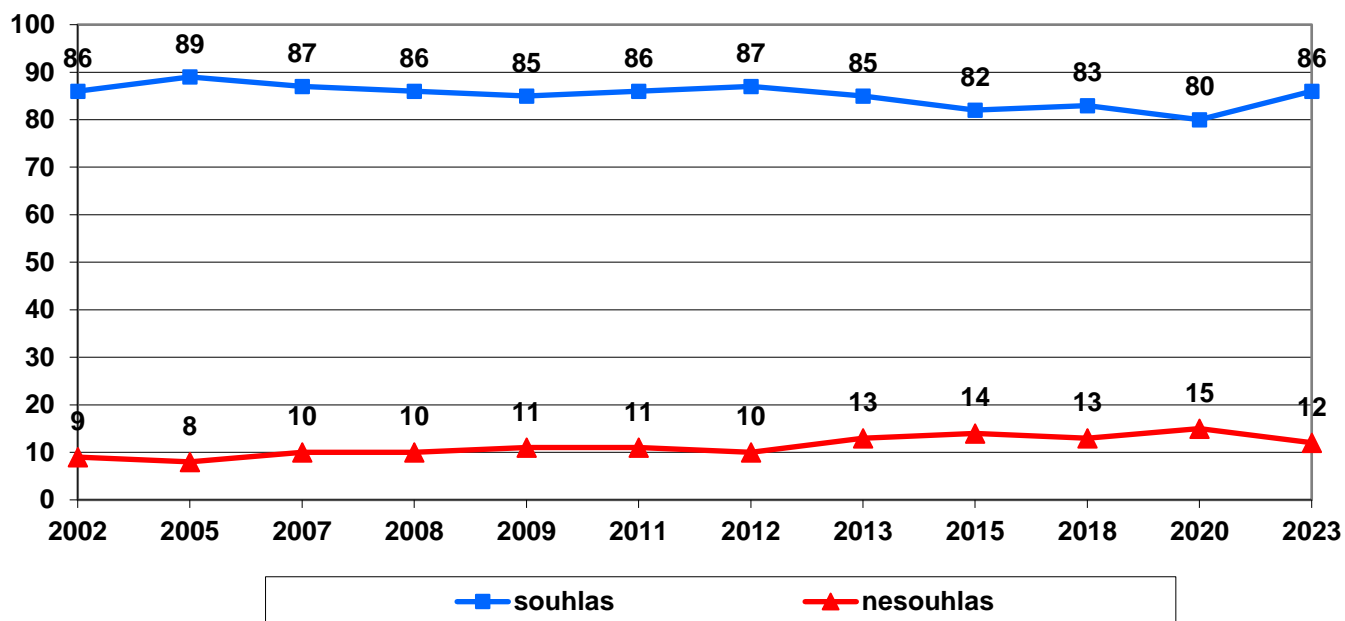
Graf 3d: Jde při nich hlavně o vyřizování osobních účtů (%)

Pozn.: Dopočet do 100 % tvoří odpovědi „neví“, kategorie „souhlas“ zahrnuje součet podílů „rozhodně souhlasí“ a „spíše souhlasí“, kategorie „nesouhlas“ je součtem podílů „spíše nesouhlasí“ a „rozhodně nesouhlasí“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost.

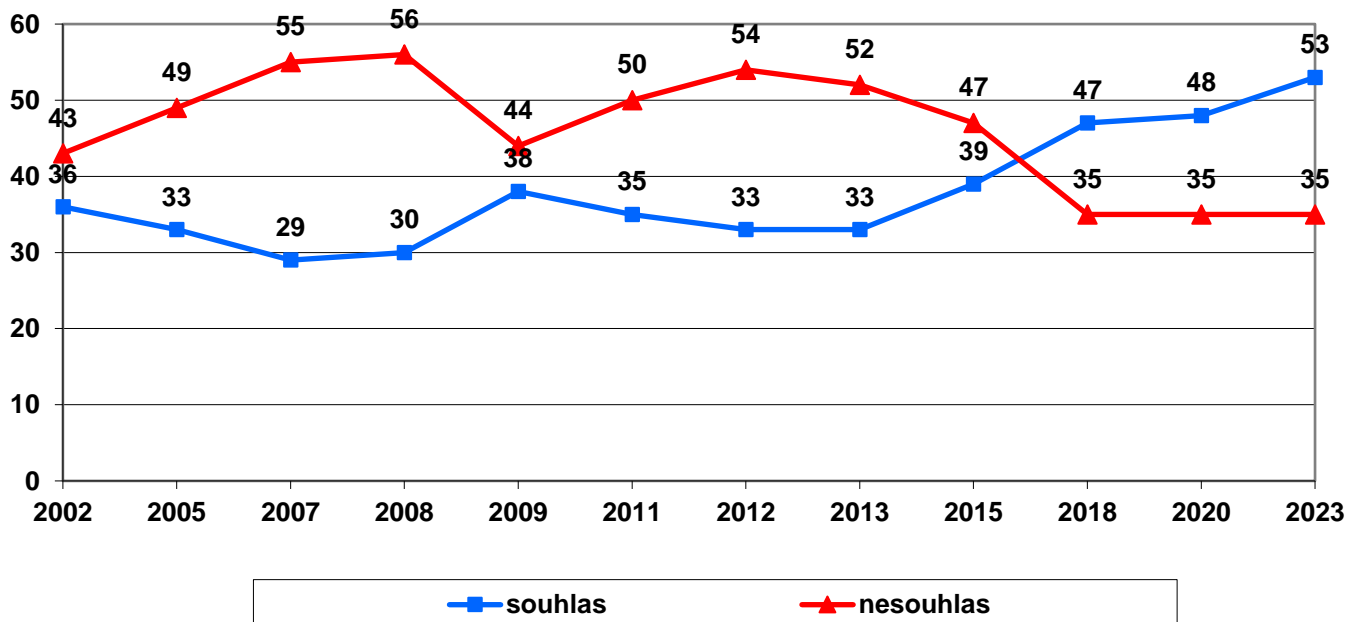
Graf 3e: Je často těžké se v nich vyznat (%)

Pozn.: Dopočet do 100 % tvoří odpovědi „neví“, kategorie „souhlas“ zahrnuje součet podílů „rozhodně souhlasí“ a „spíše souhlasí“, kategorie „nesouhlas“ je součtem podílů „spíše nesouhlasí“ a „rozhodně nesouhlasí“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost.

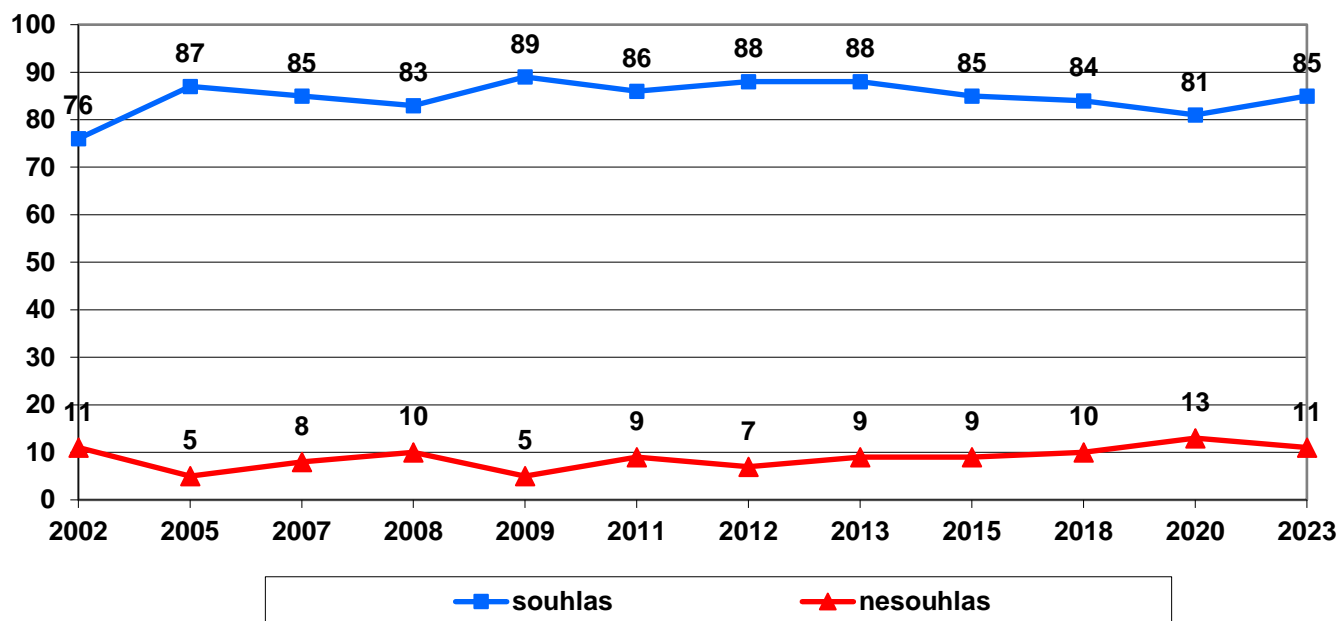
Graf 3f: Jde hlavně o vyřešení věcných problémů (%)

Pozn.: Dopočet do 100 % tvoří odpovědi „neví“, kategorie „souhlas“ zahrnuje součet podílů „rozhodně souhlasí“ a „spíše souhlasí“, kategorie „nesouhlas“ je součtem podílů „spíše nesouhlasí“ a „rozhodně nesouhlasí“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost.

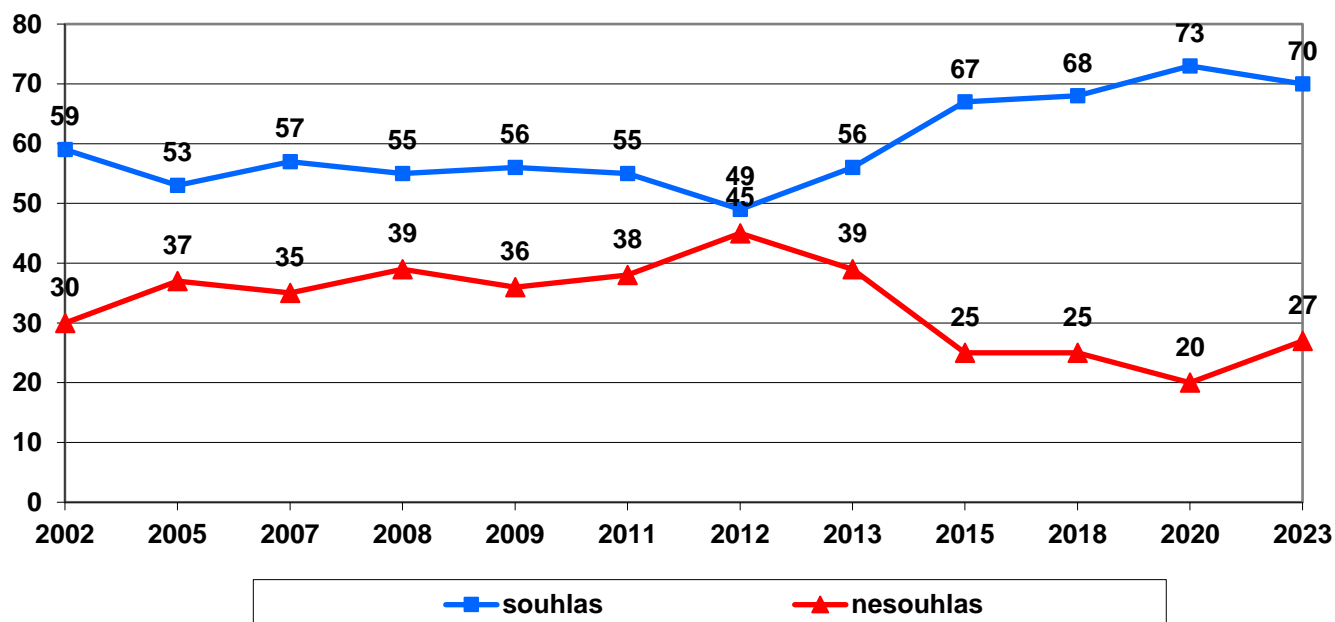
Graf 3g: Spousta vážných problémů a afér se zatajuje (%)

Pozn.: Dopočet do 100 % tvoří odpovědi „neví“, kategorie „souhlas“ zahrnuje součet podílů „rozhodně souhlasí“ a „spíše souhlasí“, kategorie „nesouhlas“ je součtem podílů „spíše nesouhlasí“ a „rozhodně nesouhlasí“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost.

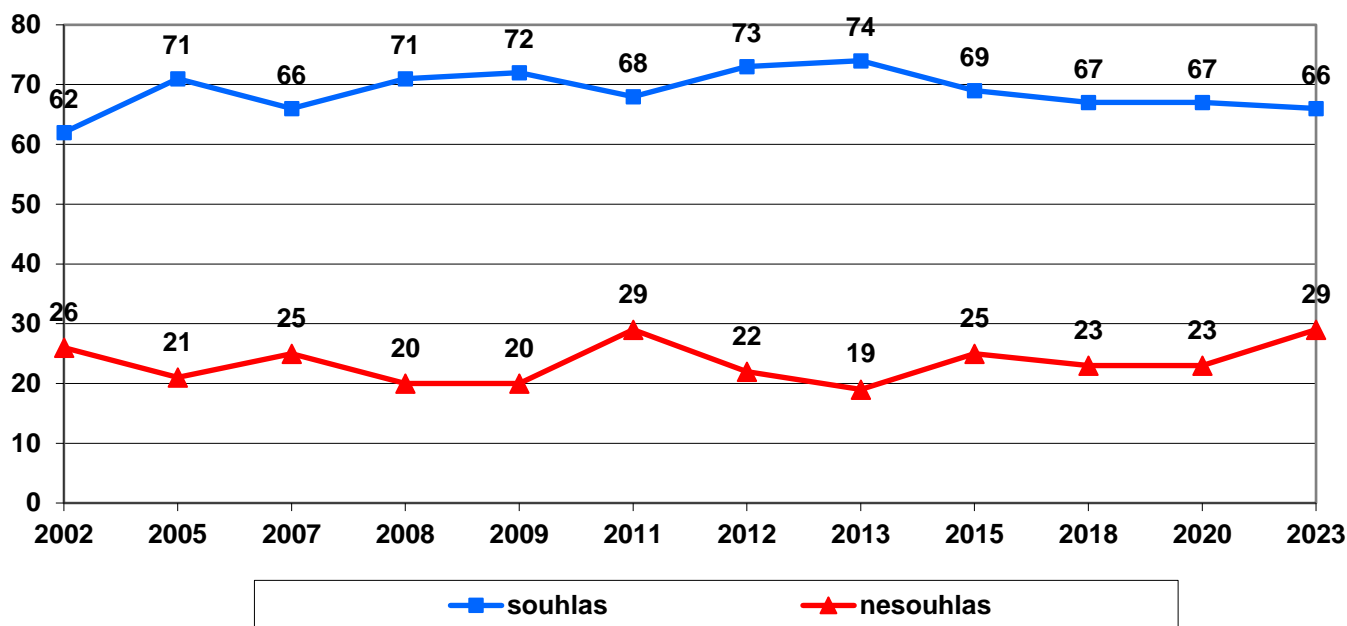
Graf 3h: Problémy nafukují novináři (%)

Pozn.: Dopočet do 100 % tvoří odpovědi „neví“, kategorie „souhlas“ zahrnuje součet podílů „rozhodně souhlasí“ a „spíše souhlasí“, kategorie „nesouhlas“ je součtem podílů „spíše nesouhlasí“ a „rozhodně nesouhlasí“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost.

Graf 3i: Nemají žádný účinek, ničeho se nedosáhne a vše zůstane při starém (%)

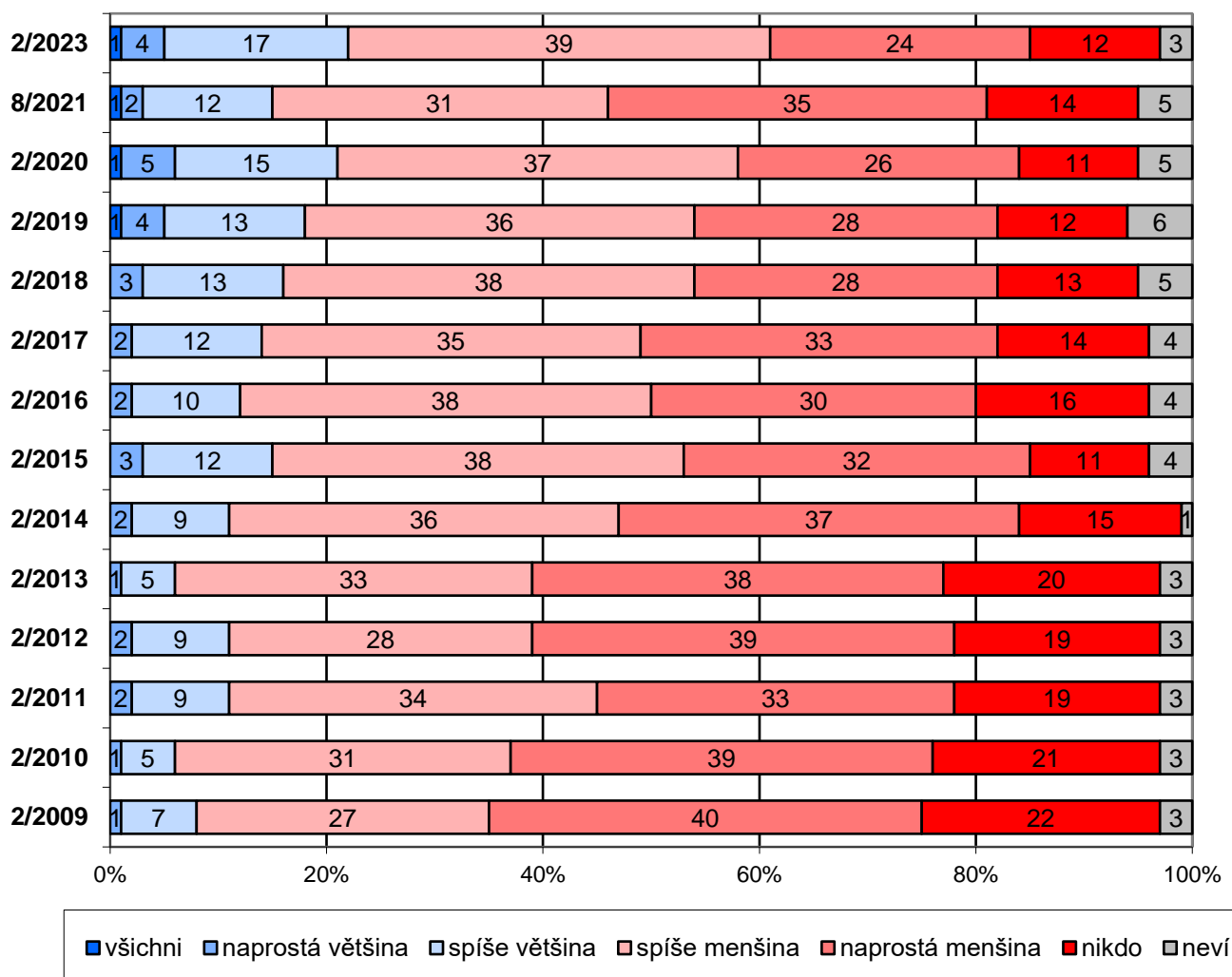
Pozn.: Dopočet do 100 % tvoří odpovědi „nevím“, kategorie „souhlas“ zahrnuje součet podílů „rozhodně souhlasí“ a „spíše souhlasí“, kategorie „nesouhlas“ je součtem podílů „spíše nesouhlasí“ a „rozhodně nesouhlasí“.

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost.

Ve výzkumu jsme se dále zajímali o to, zda si lidé myslí, že se politici zajímají o názory občanů. Při posuzování zájmu politiků o názory obyčejných lidí (viz graf 4) převládá u české veřejnosti spíše skeptický pohled. Necelé dvě třetiny (63 %) českých občanů zastávají názor, že o to, co si myslí obyčejní lidé, se zajímá jen menšina politiků (39 % „spíše menšina“, 24 % „naprostá menšina“), a další více než desetina (12 %) uvedla, že se nikdo ze zvolených politiků nezajímá o to, co si lidé myslí. Naopak tomu, že se o názory obyčejných lidí politici zajímají, věří více než pětina (21 %) českých občanů (4 % „naprostá většina“, 17 % „spíše většina“), ale pouze 1 % veřejnosti se domnívá, že se o jejich názory zajímají všichni zvolení politici. Zbývá 3 % respondentů se přiklonila k možnosti nevím.

Ve srovnání s minulým šetřením ze srpna 2021 je česká veřejnost ve vztahu k zájmu zvolených politiků o mínění obyčejných lidí o něco optimističtější, když podíl těch, kdo věří v zájem všech nebo většiny politiků, vzrostl o 7 procentních bodů a naopak podíl těch, kteří nevěří, že se zvolení politici o názory lidí zajímají, případně že se zajímá pouze menšina z nich, o 5 procentních bodů poklesl. Aktuální výsledek je tak statisticky srovnatelný se situací v únoru 2020 a patří k nelepším za celé sledované období. Naopak nejvíce skeptičtí ohledně zájmu politiků o mínění běžných lidí byli čeští občané v letech 2009, 2010 a 2013.

Graf 4: Kolik politiků se zajímá o to, co si myslí obyčejní lidé?⁴

Zdroj: CVVM SOÚ AV ČR, Naše společnost.

Rozdíly v názorech na zájem politiků o mínění občanů jsou korelovány s deklarovanou životní úrovní respondentovy domácnosti, s politickou orientací, ochotou volit a spokojeností se současnou politickou situací. Přičemž platí, že přesvědčení o zájmu politiků o názory obyčejných lidí roste se zlepšující se životní úrovní, s posunem na škále politické orientace od levice k pravici, s rostoucí ochotou k účasti ve volbách a s rostoucí spokojeností se současnou politickou situací v naší zemi.

⁴ Znění otázky: „Kolik zvolených politiků se podle Vás zajímá o to, co si myslí lidé, jako jste Vy?“ Varianty odpovědí: všichni, naprostá většina, spíše většina, spíše menšina, naprostá menšina, nikdo.

Technické parametry výzkumu

<i>Výzkum:</i>	<i>Naše společnost, v23-02</i>
<i>Realizátor:</i>	<i>Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.</i>
<i>Projekt:</i>	<i>Naše společnost – projekt kontinuálního výzkumu veřejného mínění CVVM SOÚ AV ČR</i>
<i>Termín terénního šetření:</i>	<i>31. 1. - 20. 3. 2023</i>
<i>Výběr respondentů:</i>	<i>Kvótní výběr</i>
<i>Kvóty:</i>	<i>Kraj (oblasti NUTS 3), velikost místa bydliště, pohlaví, věk, vzdělání</i>
<i>Vážení dat:</i>	<i>Vzdělání X NUTS 2, věk X NUTS 2, pohlaví X kraj, velikost místa bydliště X věk, vzdělání X věk</i>
<i>Zdroj dat pro kvótní výběr a vážení dat:</i>	<i>Český statistický úřad</i>
<i>Reprezentativita:</i>	<i>Obyvatelstvo ČR ve věku od 15 let</i>
<i>Počet dotázaných:</i>	<i>861</i>
<i>Počet tazatelů:</i>	<i>73</i>
<i>Metoda sběru dat:</i>	<i>Osobní rozhovor tazatele s respondentem - dotazování CAPI</i>
<i>Výzkumný nástroj:</i>	<i>Standardizovaný dotazník</i>
<i>Otázky:</i>	<i>PD_7, PD_8, PS_4, SR_21</i>
<i>Kód tiskové zprávy:</i>	<i>pd230420</i>
<i>Zveřejněno dne:</i>	<i>20. dubna 2023</i>
<i>Zpracovala:</i>	<i>Naděžda Čadová</i>

Slovníček pojmů:

Kvótní výběr – napodobuje strukturu základního souboru (u nás je to obyvatelstvo České republiky starší 15 let) pomocí nastavení velikosti vybraných parametrů, tzv. kvót. Jinými slovy kvótní výběr je založen na stejném procentuálním zastoupení vybraných vlastností. Pro tvorbu kvót používáme údaje z Českého statistického úřadu. V našich výzkumech jsou stanoveny kvóty na pohlaví, věk, vzdělání, region a velikost obce. Vzorek je tedy vybrán tak, aby procentuální podíl např. mužů a žen ve vzorku odpovídal procentuálnímu podílu mužů a žen v každém kraji ČR. Podobně je zachován procentuální podíl obyvatel jednotlivých krajů ČR, občanů různých věkových kategorií, lidí s různým stupněm dosaženého vzdělání a z různě velkých obcí.

Reprezentativní výběr je takový výběr z celé populace, z jehož vlastností se dá platně usuzovat na vlastnosti celé populace. V našem případě to tedy znamená, že respondenti jsou vybráni tak, abychom zjištěné údaje mohli zobecnit na obyvatele České republiky starší 15 let.

Vážení dat – způsob zvýšení reprezentativity souboru vzhledem k vybraným charakteristikám populace pomocí přiřazení váhy každému respondentovi. Váhy jsou vytvářeny pomocí metody iterativního proporčního vážení a pohybují se v rozsahu 0,333 až 3.

Centrum pro výzkum veřejného mínění (CVVM) je výzkumným oddělením Sociologického ústavu AV ČR, v.v.i.. Jeho historie sahá do roku 1946, kdy jako součást Ministerstva informací začal fungovat Československý ústav pro výzkum veřejného mínění. Současné Centrum vzniklo v roce 2001 převedením svého předchůdce (IVVM) z Českého statistického úřadu do Sociologického ústavu AV ČR, v.v.i.. Včlenění do vědecké instituce zaručuje kvalitní odborné zázemí a kredit pracoviště; jako součást akademického prostředí musí CVVM SOÚ AV ČR, splňovat veškeré nároky a dosahovat tak té nejvyšší odborné úrovně. Hlavní náplní práce oddělení je výzkumný projekt Naše společnost, v jehož rámci je prováděno deset šetření ročně. Jedná se o průzkum veřejného mínění na reprezentativním vzorku české populace od 15 let, kterého se vždy účastní přibližně 1000 respondentů. Omnibusová podoba dotazníku umožňuje pokrýt velkou šíři námětů, a do šetření jsou proto pravidelně řazena politická, ekonomická i další obecně společenská témata. Jsou využívány jak opakované otázky, které umožňují sledovat vývoj zkoumaných jevů, tak náměty nové, reagující na aktuální dění. Díky dlouhodobému a kontinuálnímu charakteru je tento vědecký projekt zkoumání veřejného mínění v České republice ojedinělý. Díky dlouhodobému a kontinuálnímu charakteru je tento vědecký projekt zkoumání veřejného mínění v České republice ojedinělý..]